18/02/2020

Το “ύστατο χαίρε” στον μακαριστό π. Δημήτριο Τσάμη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε κλίμα οδύνης και συγκίνησης τελέσθηκε το μεσημέρι της Δευτέρας 17 Φεβρουαρίου, η Εξόδιος Ακολουθία του άρτι προς Κύριον εκδημήσαντος, ταπεινού εργάτου του Ευαγγελίου, μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου π. Δημητρίου Τσάμη, ο οποίος εκοιμήθη σε ηλικία 55 ετών.

Από νωρίς το πρωί, όπου κατέφθασε η σορός του στο Ναό του Αγίου Γρηγορίου Παραλίας Ραχών, Ναό στον οποίο διηκόνισε αξίως ο αείμνηστος π. Δημήτριος επί 25 συναπτά έτη ως Προϊστάμενος και Εφημέριος, πλήθος πιστών από τις Ράχες και ολόκληρη την Ανατολική Φθιώτιδα, έσπευσε για να ασπασθεί με ευλάβεια το χέρι του και να καταθέσει εν σιωπή και προσευχή την ευγνωμοσύνη του για την καλοσύνη του, την ιεροπρέπειά του, την ταπεινότητά του και την γνήσια πατρική αγάπη, που έτρεφε ο π. Δημήτριος προς όλους.

Στο Ναό τελέσθηκε Θεία Λειτουργία ενώπιον του σκηνώματός του, εις το οποίο

προηξήρχε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, συλλειτουργών μετά πολλών Ιερέων της περιοχής, μεταξύ των οποίων και ο κατά σάρκα αδελφός του μακαριστού Αιδεσιμολ. Πρεσβ. π. Νικόλαος Τσάμης.

Ακολούθως, Ιερείς ανελλιπώς αναγίγνωσκαν το Ιερό Ευαγγέλιο, ως ορίζει η Εκκλησιαστική τάξις, έως και της Εξοδίου Ακολουθίας.

Στις 15:00 το μεσημέρι στο Ναό κατέφθασε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών, ο οποίος με πολύ συγκίνηση και κατάνυξη προηξήρχε της Εξοδίου Ακολουθίας, συμπαραστατούμενος από Καθηγουμένους και Καθηγουμένες Ιερών Μονών της Μητροπόλεως, σύσσωμους της Ιερείς των Αρχιερατικών Περιφερειών, Στυλίδος και Πελασγίας, καθώς και από Ιερείς της πόλεως Λαμίας και του Δομοκού.

Μεγάλο πλήθος πιστών είχε κατακλείσει τον Ιερό Ναό, εντός και εκτός, ενώ παρέστησαν και ο Αντιπεριφερειάρχης Φθιώτιδος κ. Ηλίας Κυρμανίδης, η Δήμαρχος Στυλίδος κ. Βιργινία Στεργίου, ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμους Στυλίδος, οι τοπικοί Άρχοντες, ο Διοικητής Μονάδος Καυσίμων Ραχών Σμυναγός Ιωάννης Φράγκος, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι φορέων και Συλλόγων.

Ο Ποιμενάρχης εξεφώνησε ιδιαίτερα συγκινητικό επικήδειο λόγο, αναφερόμενος στα χαρίσματα του π. Δημητρίου και χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Αποχαιρετούμε σήμερα ένα ευλογημένο παιδί αυτής της γης, έναν άνθρωπο ευλογημένο, ο οποίος χάρισε τον εαυτό του στην Αγάπη του Χριστού και την Αγάπη των αδερφών του.

Τον άνθρωπο εκείνο, ο οποίος υπήρξε γέννημα και θρέμμα αυτής της περιοχής, γεννήθηκε εδώ, εδώ είδε τον κόσμο, εδώ έκανε τα όνειρά του, εδώ έκανε τις πρώτες προσευχές του, εδώ έκανε τα πρώτα του σχέδια εδώ αγάπησε, εδώ νυμφεύθηκε, εδώ ακολούθησε το κάλεσμα του Θεού, εδώ προσέφερε τον εαυτό του στις χαρές και στις λύπες του ποιμνίου του, στις χαρές και στις λύπες των αδελφών του.

Συνέδεσε και ταύτισε τη ζωή του με τον ερχομό ενός παιδιού και την βάπτισή του, με τη σύζευξη και την ένωση δύο ανθρώπων που θέλησαν να ενωθούν με το γάμο, με τη λύπη και τη θλίψη του χωρισμού και του πένθους, όσες φορές αυτό επισκέπτεται τη ζωή του ανθρώπου, με τον πόνο και με την αρρώστια των αδελφών του, με τη φτώχεια και με τη δυσκολία, με κάθε στιγμή της ζωής, αγιάζοντας, ευλογώντας και δίνοντας τον εαυτό του, προκειμένου να μεταδίδεται

η Χάρις του Θεού στους αδελφούς του.

Συγχρόνως και παράλληλα και όχι σε δεύτερη μοίρα δημιουργώντας μία ευλογημένη η οικογένεια, η οποία μάλιστα είχε χαρίσει και άλλα μέλη της στην Εκκλησία του Χριστού και στον αμπελώνα του Κυρίου.

Βρισκόμαστε λοιπόν σήμερα εδώ για να φιλήσουμε ευλαβικά το χέρι του π. Δημητρίου, για να πάρουμε την ευχή του ας πούμε ένα ταπεινό και ευλαβικό ευχαριστώ. Είναι μία αναγνώριση όλων μας προς τον Ιερέα του Θεού, τον απλό Ιερέα, τον ιερέα του κάθε χωριού πού κρατάει για την επαρχία κρατάει όρθια την ύπαιθρο που κρατάει ζωντανή την Επαρχία, ενωμένες τις οικογένειες, που κρατάει αναμμένα το καντήλι της ελπίδος και της παρηγοριάς σε έναν κόσμο ο οποίος μεταβάλλεται ραγδαία. Σ’ ένα κόσμο με πολλές δυσκολίες και πολλές αλλαγές, οι οποίες έχουν επιφέρει τεράστιες μεταβολές ακόμα και στη σύσταση του πληθυσμού και τον πληθυσμό οι ιερείς του Χριστού είναι αυτοί, οι οποίοι με την απλότητα τους ακόμα και αν είναι ολιγογράμματοι στήριξαν τον κόσμο, με την απλότητα της καρδιάς του και με την ταπεινή τους προσπάθεια χτυπώντας την καμπάνα της Εκκλησίας, υπενθυμίζουν σε όλο τον κόσμο ότι ο Κύριος έρχεται ταχύ, έρχεται ο Κύριος, η Βασιλεία του Θεού είναι μία πραγματικότητα και όχι μία ουτοπία.

Η μεγαλύτερη προσφορά, την οποία παράγει ένας ιερέας μέσα στον κόσμο είναι, ότι είναι αυτός ο οποίος στεντόρεια τη φωνή, υψώνει το Ευαγγέλιο στα τέσσερα

σημεία του ορίζοντα και αναγγέλλει τη Βασιλεία του Θεού: «Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, Νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων».

Με αυτές τις απλές σκέψεις ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης αυτής της ευλογημένης Επαρχίας και ως Πνευματικός πατέρας του Ιερού κλήρου και του λαού αυτής της περιοχής, προπέμπουμε σήμερα στην αιωνιότητα τον π. Δημήτριο.

Αξιώθηκα λίγο να ζήσω από την οδύνη και τη δοκιμασία του π. Δημητρίου, την οποία την ακολούθησε ως θέλημα του Θεού, την ακολούθησε με καρτερία και υπομονή αγιαστική.

Θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Άγιο Θεό, που μας χαρίζει τέτοιες παρηγοριές. Νομίζω σήμερα αυτή η λαοθάλασσα, η οποία έχει κυκλώσει το Ναό του Αγίου Γρηγορίου εδώ στις Ράχες, αλλά και η διάχυτη συγκίνηση, η οποία είχε πλημμυρίσει τις καρδιές σχεδόν κάθε ανθρώπου στη Φθιώτιδα και δεν σας κρύβω ότι, από χθες μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει άνθρωπος που να συναντήσω στη Λαμία ή και όπου περιόδευσα και βρισκόμουν, ο οποίος να μην μας συλλυπηθεί και να μην αναφερθεί στον π. Δημήτριο.

Αυτό δείχνει πόσο δύναμη έχει ένας εργάτης του Ευαγγελίου, όταν δίνει τον εαυτό του για την αγάπη του Χριστού.

Θέλω λοιπόν να εκφράσω ευχαριστίες στον Άγιο Θεό που μας χαρίζει τέτοιες

ψυχές, οι οποίες αποτελούν βάλσαμο για μας και σήμερα αυτή τη μέρα ενώ με θλίψη και στενοχώρια αποχαιρετούμε τον π. Δημήτριο συγχρόνως μέσα μας, αισθάνεται η καρδιά όλων μας μία πληροφορία, την βεβαιότητα ότι πορεύεται στη χώρα των ζώντων, στη χώρα των δικαίων, μία σιγουριά ότι θα συνεχίσει να λειτουργεί και να λιτανεύει την Αγάπη του Χριστού από τον ουρανό και να πρεσβεύει για τα πνευματικά του παιδιά, για το ποίμνιό του και την οικογένειά του, μέχρι την κοινή Ανάσταση και την κοινή συνάντηση όλων μας.

Να ενθυμείστε αδελφοί μου, με πολλή αγάπη και ευγνωμοσύνη αυτόν τον ιερέα, που ευλόγησε τις χάρες, τις λύπες σας και όλες τις σημαντικές στιγμές της ζωής σας.

Στην καλή του Πρεσβυτέρα, στην κόρη του επίσης Πρεσβυτέρα, στον αδερφό του π. Νικόλαο αλλά και στο έτερο ιερατικό καμάρι της οικογένειας τον γαμπρό του π. Αλέξανδρο , θέλω να τους πως ότι, πρέπει να αισθάνεστε ευλογημένοι από τον Θεό που είχατε τέτοιο σύζυγο, πατέρα και τέτοιο αδελφό, ο οποίος νέος στην ηλικία, αλλά έτοιμος και ώριμος από την δοκιμασία της ασθενείας, πορεύετε πλέον την μακάρια οδό και πράγματι αυτό το νιώθουμε μέσα μας ότι είναι: «Μακαρία ἡ ὁδός, ἢ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοὶ τόπος ἀναπαύσεως.»

Αιωνία σου η μνήμη αδελφέ και συλλειτουργέ ημών π. Δημήτριε».

Ο Αρχιερατικός Επίτροπος Πελασγίας Αιδεσιμολ. Πρεσβ. π. Δημήτριος Καρτέρης, με την ευχή του Ποιμενάρχου ανέγνωσε επικήδειο λόγο, εκφράζοντας την θλίψη

και την προσευχή του Ιερού κλήρου και του πιστού λαού της περιοχής και δι’ ολίγον ωμίλησε για την ζωή του π. Δημητρίου.

Η ταφή του σκηνώματός του, πραγματοποιήθηκε από τον Αρχιμ. π. Άγγελο Ανθόπουλο στο Κοιμητήριο της κωμοπόλεως των Ραχών, συνοδεία των εκατοντάδων πιστών.

Τέλος εκ μέρους της οικογενείας παρετέθη καφές εις μνήμην του π. Δημητρίου στο παρακείμενο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο προς όλους.